

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Petrem Sedlákem ve věci

žalobce: **V. P.**, nar. X
bytem X
zastoupen Mgr. Davidem Rašovským, advokátem
se sídlem Šumavská 525/33, Veverří, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 5. 2025, č. j. MPSV-2025/106430-913,
sp. zn. SZ/MPSV-2021/108006-920,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 14. 5. 2025, č. j. MPSV-2025/106430-913, sp. zn. SZ/MPSV-2021/108006-920, **se ruší** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** nahradit žalobci náklady řízení ve výši 12 270 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Davida Rašovského, advokáta.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně brojí žalobce proti shora označenému rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto žalobcovo odvolání proti rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Jihlavě ze dne 10. 6. 2021, č. j. 59762/21/JI, jímž byla zamítnuta žádost žalobce o příspěvek na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo.
2. Žalovaný v napadeném rozhodnutí na základě posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále též „PK MPSV“) dospěl k závěru, že se u žalobce nejedná o těžkou vadu nosného (pohybového) ústrojí uvedenou v části I. bodě 1. písm. a), b), d) až i), l) a m) přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon č. 329/2011 Sb.“). Žalobce dle PK MPSV obecně nemá těžkou poruchu pohyblivosti. Poškození žádného z relevantních funkčních celků (horní končetiny, páteř, pánev a dolní končetiny) totiž není závažné a nevede k těžké poruše pohyblivosti žalobce.

II. Podání účastníků

3. Úvodem žaloby shrnul žalobce skutkový stav a průběh předcházejícího správního řízení, včetně soudních rozhodnutí, která vydání žalobou napadeného rozhodnutí předcházely. Namítá, že žalovaný nesprávně hodnotil důkazy, neboť nekriticky převzal závěry posudku PK MPSV ze dne 1. 4. 2025 a doplňujícího posudku ze dne 15. 4. 2025. Dle žalobce z těchto posudků implicitně vyplývá, že PK MPSV opětovně hodnotila kvalitu každého z funkčních celků samostatně, a to s požadavkem na těžké postižení každého z nich; nebyl tudíž znova respektován závazný právní názor soudu, který takový postup opakovaně vyloučil. Dále žalobce poukazuje na to, že při důsledném porovnání všech posudků vypracovaných v řízení o odvolání lze zjistit značnou nekonzistentnost v posuzování jeho zdravotního stavu. V posudcích PK MPSV ze dne 23. 10. 2023 a ze dne 20. 2. 2024 se jednoznačně uvádí, že funkční celek dolní končetiny způsobuje těžké omezení jeho pohyblivosti. Žalovaný ovšem rozpory v posuzování závažnosti postižení dolních končetin vůbec nereflektoval a naopak naznal, že posudky PK MPSV z roku 2025 představují zcela úplné a přesvědčivé důkazní prostředky. Tyto posudky ovšem nemohou splňovat kritéria přesvědčivosti a srozumitelnosti, neboť jsou ve spise založeny jiné posudky se zcela rozdílnou odpovědí na zásadní otázku pro posouzení věci. Žalovaný byl povinen se s protichůdnými závěry posudkových orgánů vypořádat (např. přibráním soudního znalce), což však neučinil. Nadto žalovaný v rámci hodnocení důkazů nedůvodně zcela opomenul znalecký posudek MUDr. V. L. ze dne 16. 8. 2023.
4. Žalovaný ve svém vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. PK MPSV dle něj vycházela z doložené zdravotní dokumentace, která byla pro posouzení zdravotního stavu žalobce dostatečná. Shledala, že se u žalobce nejedná o těžkou poruchu pohyblivosti, což je prokázáno odbornými nálezy. Žalobce nemá tak závažná postižení jednotlivých funkčních celků, která by dohromady podmiňovala jeho těžkou poruchu pohyblivosti; ani v jednom případě se nejedná o postižení funkčně těžké. Žalovaný uvedl, že PK MPSV vycházela ze všech ve spise založených podkladů, tedy i ze znaleckého posudku MUDr. L., s jehož závěry ovšem dlouhodobě nesouhlasí.
5. V replice k vyjádření žalovaného zopakoval žalobce část argumentace, kterou uvedl již v žalobě, a setrval na ní.

III. Posouzení věci krajským soudem

6. Žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále též „s. ř. s.“) a je přípustná. Soud ve věci rozhodoval bez jednání postupem dle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.
7. Krajský soud v Brně přezkoumal napadené rozhodnutí jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, a to v rozsahu žalobních bodů, jež žalobce uplatnil v žalobě (§ 75 odst. 2 s. ř. s.); současně ověřil, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.
8. Po posouzení věci dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.
9. V otázce posouzení nároku žalobce na dávku – příspěvek na zvláštní pomůcku dle § 2 písm. b) ve spojení s § 9 odst. 2 zákona č. 329/2011 Sb. rozhoduje zdejší soud již počtvrté. Zároveň je vhodné připomenout, že samotné řízení se táhne již od roku 2021. V předcházejících rozsudcích ve věcech sp. zn. 22 A 57/2021, sp. zn. 22 A 56/2022 a sp. zn. 22 Ad 10/2024 vyslovil soud jasný právní názor na to, jak má být vykládáno ustanovení části I. bodu 1. písm. g) přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb. Tímto výkladem, který soud dříve provedl, přitom nijak nezasahoval do zjišťování skutkového stavu nebo posouzení zdravotního stavu žalobce, nýbrž pouze zcela jednoznačně uvedl, jaký má být právní výklad uvedeného ustanovení, tj. které otázky a v jakém pořadí jsou pro přiznání dávky podstatné.
10. Podle § 78 odst. 5 s. ř. s. je v dalším řízení správní orgán vázán právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost. Závaznost právního názoru soudu je konstantně judikována správními soudy, k tomu srov. např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 5 Afs 91/2012-41, dle něž: *„jestliže krajský soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku právní názor, kterým je správní orgán vázán (a neshledal jím žalobní námitku důvodnou), znamená to, že správní orgán v navazujícím řízení nemůže posouzení této otázky změnit (vyjma případů, kdy dojde ke změně skutkového či právního stavu).“* Pouhá polemika s názorem soudu ze strany správního orgánu bez doplnění dokazování představuje nezákonnost správního rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2004, č. j. 5 A 110/2002-25).
11. Soud se proto v projednávané věci na prvním místě zabýval námitkou žalobce, že žalovaný opětovně nerespektoval závazný právní názor vyslovený v předcházejících rozsudcích ve věcech téhož žalobce.
12. V rozsudku ve věci sp. zn. 22 A 56/2022 zdejší soud uvedl, že je veden spor o to, *„zda zdravotní stav žalobce představuje vadu ve smyslu bodu 1 písm. g) přílohy k zákonu o poskytování dávek, tj. těžké funkční poruchy pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí s případnou odkázaností na vozík pro invalidy; funkčním celkem se přitom rozumí trup, pánev, končetina. Z jazykového i systematického výkladu části I bodu 1 přílohy k zákonu o poskytování dávek je zřejmé, že zákonodárce stanovil ohledně postižení pod písm. g) dvě podmínky: 1) porucha pohyblivosti musí být založena postižením tří a více funkčních celků, přičemž funkčním celkem se rozumí trup, pánev a končetina, a 2) souhrnně musí tato postižení způsobovat těžkou funkční poruchu pohyblivosti (srov. rozsudky Krajského soudu v Praze ze dne 11. 8. 2020, č. j. 42 Ad 10/2019-30, nebo ze dne 3. 2. 2022, č. j. 58 Ad 13/2021-40). Obecně je proto třeba hodnotit zjištěné funkční poruchy více funkčních celků komplexně na základě společného působení zjištěných postižení funkčních celků.“*
13. K samotnému způsobu, jakým má být zjišťován stav žalobce, soud v citovaném rozsudku uvedl: *[25] V prvé řadě je tedy třeba vyjasnit, zda se v případě žalobce jedná o těžkou funkční*

poruchu pohyblivosti. Krajský soud v předchozím řízení toto pokládal s určitou mírou nejistoty za implicitně nesporné, nicméně je třeba v tomto směru odstranit veškeré pochybnosti. Pokud se dle posudkové komise o těžkou funkční poruchu pohyblivosti nejedná, je třeba tento závěr přesvědčivě odůvodnit. Pakliže by u žalobce nebyla přítomna těžká funkční porucha pohyblivosti, nárok na dávku nevznikne bez ohledu na počet postižených funkčních celků a kvalitu jednotlivých postižení.

[26] Pakliže by byla zjištěna těžká funkční porucha pohyblivosti, na níž se podílí těžké funkční postižení obou dolních končetin (které jsou z podstaty pro pohyblivost člověka zásadní), musí se dle krajského soudu posudková komise pečlivě zabývat případným postižením ostatních funkčních celků (trup, pánev a horní končetiny) a jejich vlivem na pohyblivost žalobce.

[31] Lze tedy uzavřít, že s ohledem na vytýkané nedostatky zdravotního posudku, který byl stěžejním podkladem napadeného rozhodnutí, toto rozhodnutí neobstojí. V dalším řízení je třeba, aby posudková komise jednoznačně uvedla, zda se v případě žalobce jedná o těžkou funkční poruchu pohyblivosti a tento závěr blíže odůvodnila tak, aby byl srozumitelný i pro krajský soud, který nemá potřebné odborné lékařské znalosti. Pakliže se nejedná o těžkou funkční poruchu pohyblivosti, dávka přiznána být nemůže. Pokud se naopak o těžkou funkční poruchu pohyblivosti jedná, je třeba srozumitelně a konkrétně popsat vliv jednotlivých postižení funkčních celků pohybového ústrojí na pohyblivost žalobce. Pokud dle posudkové komise některá postižení žalobce nemají vliv na jeho pohyblivost (nebo mají vliv pouze zanedbatelný) je třeba osvětlit, jak se tato postižení z hlediska pohyblivosti žalobce projevují a z jakého důvodu jsou případně z tohoto hlediska nepodstatná.“

14. V následujícím rozsudku ve věci sp. zn. 22 Ad 10/2024 zdejší soud jednoznačně popsal, jaký by měl být algoritmus posouzení věci: „aby žalovaný na prvním místě odpověděl na otázku: Jedná se obecně u žalobce o těžkou funkční poruchu pohyblivosti – ano nebo ne? Závěr o existenci těžké funkční poruchy pohyblivosti měl být odůvodněn tak, aby byl srozumitelný i bez odborných lékařských znalostí. Pokud bude odpověď na první otázku ano, pak má odpovědět na otázku: Jaký je vliv jednotlivých postižení funkčních celků pohybového ústrojí na pohyblivost žalobce? Při odůvodnění odpovědi na tuto otázku je nutné popsat vliv jednotlivých postižení a výslovně uvést, zda mají nebo nemají vliv na pohyblivost žalobce, případně vliv pouze zanedbatelný.“
15. Ze správního spisu vyplývá, že žalovaný v nyní napadeném rozhodnutí na základě posudku PK MPSV ze dne 1. 4. 2025 a jeho doplnění ze dne 15. 4. 2025 dospěl k závěru, že se u žalobce nejedná o těžkou vadu nosného (pohybového) ústrojí uvedenou v písm. a), b), d) až i), l) a m) bodu 1 části I. přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb. Příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je spinocerebelární ataxie v kombinaci s polyneuropatií dolních končetin verifikovanou elektromyograficky a neuropatie pravé horní končetiny s oslabením hybnosti pravé ruky. Tyto zdravotní komplikace žalobce však nenaplnují podmínky pro přiznání požadovaného příspěvku na zvláštní pomůcku.
16. Dle PK MPSV se u žalobce nejedná o těžkou poruchu pohyblivosti. V odborných nálezech je dle komise přesvědčivě prokázáno, že o těžkou funkční poruchu pohyblivosti nejde, a to z následujících důvodů: „U dolních končetin je jen částečně narušená funkce, a to akrálně, není ale narušená funkce obou celých dolních končetin, není posudkově významné postižení kyčelních a kolenních kloubů obou dolních končetin. Končetiny plní svoji statodynamickou funkci, to je funkci opěrnou a pohybovou, která odvolateli i nadále umožňuje chůzi. Odvolatel je schopen stoje a je schopen chůze s francouzskými holemi, popřípadě s holí vycházkovou. (...) Dle PK MPSV z doložených odborných nálezů uvedených v posudku vyplývá, že se nejedná o tak závažné postižení

jednotlivých funkčních celků, které by podmiňovaly těžkou poruchu pohyblivosti. Při hodnocení každého z funkčních celků se ani v jednom případě nejedná o postižení funkčně těžké, vše je dokladováno odbornými nálezy. (...) Dle ortopeda je odvolatel schopen chůze s francouzskými holemi, popřípadě s vycházkovou holí. Dolní končetiny jsou stejně dlouhé, pohyby v kloubech bez posudkově významného omezení hybnosti jak kyčelních, tak i kolenních kloubů. Ekvinovarovní postavení nohou (to je deformita akrální, tedy na nohou odvolatele, ne na celých dolních končetinách). Dle praktického lékaře je chůze v desítkách metrů s vycházkovou holí nebo dvěma holemi nebo jednou holí francouzskou. (...) Odvolatel je schopen chůze s kompenzačními pomůckami. Dle doložených nálezů odvolatel chodí v desítkách metrů s vycházkovou holí nebo dvěma holemi nebo jednou francouzskou holí. (...) Dle PK MPSV postižení uvedených funkčních celků nevede k těžké poruše pohyblivosti uvedené v platném právním předpise.“

17. Ve vztahu k posudku MUDr. L. ze dne 16. 8. 2023 žalovaný toliko uvedl: „PK MPSV opakovaně nesouhlasí s posouzením soudního znalce, které rozporovala v minulých posouzeních. Dle PK MPSV se u odvolatele nejedná o těžkou funkční poruchu pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí (funkčním celkem se přitom rozumí trup, pánev, končetina).“
18. Žalovaný uzavřel, že považuje tento posudek PK MPSV a jeho doplnění za zcela úplné a přesvědčivé. Představují proto stěžejní důkazní prostředky, které vycházejí ze zdravotní dokumentace žalobce, z námitek uvedených v odvolání, z rozsudků Krajského soudu Brno i z funkčních důsledků zdravotního postižení žalobce. Právě na těchto posudcích proto založil své nyní přezkoumávané rozhodnutí.
19. Krajský soud shledal, že v napadeném rozhodnutí byl konečně respektován závazný právní názor vyslovený zdejším soudem v předcházejících třech rozsudcích. Žalovaný již zjevně nevycházel z toho, že zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku dle části I. bodu 1. písm. g) přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb. (těžká funkční porucha pohyblivosti) je dáno pouze v případě současné existence těžkého postižení tří a více funkčních celků. Správní orgán respektoval algoritmus posouzení věci stanovený krajským soudem, kdy na základě posudku a doplňujícího posudku PK MPSV nejprve odpověděl na otázku, zda se u žalobce vůbec jedná obecně o těžkou funkční poruchu pohyblivosti. Naznal, že nikoliv. Závěr o neexistenci těžké funkční poruchy pohyblivosti je přitom odůvodněn tak, že je relativně srozumitelný i bez odborných lékařských znalostí a sám o sobě (izolovaně) působí poměrně přesvědčivě. Žalovaný na základě posouzení PK MPSV jednoznačně uvádí, že se u žalobce nejedná o těžkou poruchu pohyblivosti, neboť u něj není žádné závažné postižení ani jednoho z funkčních celků; stupeň jejich postižení celkově nevede k těžké poruše pohyblivosti žalobce. Je třeba zdůraznit, že oproti minulým rozhodnutím žalovaný již neargumentuje tím, že by se u žalobce nejednalo o těžkou funkční poruchu pohyblivosti právě proto, že není naplněn (nesprávný) požadavek současné existence těžkého postižení tří a více funkčních celků. Jelikož již odpověď na první otázku uvedenou v algoritmu stanoveném zdejším soudem byla negativní (nebyla zjištěna obecná funkční porucha pohyblivosti žalobce), v zásadě nebylo nezbytné přistoupit k dalším krokům, tedy popsání vlivu jednotlivých postižení funkčních celků pohybového ústrojí na pohyblivost žalobce.
20. Soud se proto neztotožňuje s námitkou žalobce, že žalovaný ani v nyní napadeném rozhodnutí nerespektoval jeho závazný právní názor. Správní orgán nebyl nikdy výslovně zavázán k tomu, s jakým výsledkem má posoudit problematiku obecné funkční poruchy

pohyblivosti žalobce; ostatně právě tuto otázku měl žalovaný dle algoritmu zodpovědět jako první. Žalobce argumentuje tím, že z napadeného rozhodnutí implicitně vyplývá, že PK MPSV při posuzování jeho zdravotního stavu u každého z funkčních celků hodnotila míru jeho postižení, přičemž za nezbytný považovala těžký stupeň. Takový závěr však dle soudu z napadeného rozhodnutí nevyplývá. Je pravdou, že žalovaný převzal formulaci PK MPSV, dle níž „*při hodnocení každého z funkčních celků se ani v jednom případě nejedná o postižení funkčně těžké*“. Důvodem nepřiznání požadovaného příspěvku na zvláštní pomůcku však nebylo to, že žalobce nemá současné těžké postižení všech tří funkčních celků (jako tomu bylo nesprávně v dřívějších rozhodnutích), nýbrž žalovaný citovanou pasáž uvedl v rámci odůvodnění závěru, proč se u žalobce vůbec nejedná ani o obecnou funkční poruchu pohyblivosti.

21. Krajský soud uzavírá, že žalovaný respektoval závazný právní názor vyslovený v předcházejících rozsudcích týkajících se totožné žalobcovy žádosti.
22. Závěry žalovaného přesto neobstojí. Je třeba připustit, že věc je posudkově komplikovaná, o čemž svědčí i množství posudků, které byly ve věci již zpracovány. Soud však shledal, že odůvodnění žalovaným vyslovených závěrů, převzatých z posudku a doplňujícího posudku PK MPSV z roku 2025, nejsou dostatečně komplexní, přesvědčivé a neodpovídají podkladům založeným ve správním spise. Platí, že posudky posudkového orgánu soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s. Zejména soud ověřuje, zda splňují požadavek úplnosti a přesvědčivosti, vypořádávají se se všemi rozhodujícími skutečnostmi, včetně těch, jež namítá posuzovaný, či zda je z nich zřejmé, že zdravotní stav posuzovaného byl komplexně hodnocen na základě úplné zdravotnické dokumentace. Posudkový závěr musí být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý a srozumitelný i pro správní soud (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne ze dne 4. 10. 2017, č. j. 8 Ads 136/2017-36).
23. Žalovaný v nyní posuzované věci vycházel výhradně z posudku PK MPSV v Brně ze dne 1. 4. 2025 a jeho doplnění ze dne 15. 4. 2025, jejichž závěry byly shrnuty shora. Hodnocení vyslovená v dřívějším posudku PK MPSV v Brně ze dne 23. 10. 2023, posudku PK MPSV v Hradci Králové ze dne 20. 2. 2024 či ve znaleckém posudku MUDr. L. ze dne 16. 8. 2023 jsou však odlišná oproti závěrům, ke kterým dospěl žalovaný v nyní napadeném rozhodnutí. S těmito rozpory se přitom správní orgán nijak nevypořádal.
24. PK MPSV v Brně v posudku ze dne 23. 10. 2023, ev. č. SZ/2023/2845-BR-4, uvedla v rámci posudkového hodnocení zdravotního stavu žalobce následující: „*ačkoliv se na DKK nejedná o celokončetinovou parézu, postižení dolních končetin považuje PK MPSV Brno za těžšího stupně ve vztahu k pohyblivosti způsobující těžké omezení pohyblivosti.* (...) *Zásadní dopad na omezení pohyblivosti, resp. způsobující těžké omezení pohyblivosti, je postižení dolní končetiny.* Tedy *funkční celek - dolní končetiny mají dopad na těžké omezení pohyblivosti.* (...) *Z výše uvedeného vyplývá, že z výše uvedených funkčních celků způsobuje těžké omezení pohyblivosti postižení dolních končetin.*“
25. Obdobně PK MPSV v Hradci Králové ve svém posudku ze dne 20. 2. 2024, ev. č. SZ/2023/2007-HK-12, uvedla následující: „*dolní končetiny - v rámci základního neurologického postižení - akrální deformita noby, ataxie, svalové atrofie v oblasti bérců, v Mi oboustranně pokles končetin, porucha taktilního cití. Ačkoliv se na DKK nejedná o celokončetinovou parézu, postižení dolních končetin považuje PK MPSV Hradec Králové za těžšího stupně ve vztahu k pohyblivosti způsobující těžké omezení pohyblivosti.* Zásadní dopad

na omezení pohyblivosti, resp. způsobující těžké omezení pohyblivosti je postižení dolní končetin. Tedy funkční celek - dolní končtiny mají dopad na těžké omezení pohyblivosti.“

26. Poslední závěry PK MPSV v Brně vyslovené v posudku ze dne 1. 4. 2025 a jeho doplnění ze dne 15. 4. 2025 jsou tedy oproti dřívějším posudkům zásadně odlišné, pokud jde o hodnocení závažnosti postižení funkčního celku dolních končetin žalobce. V předcházejících dvou posudcích bylo výslovně konstatováno, že postižení dolních končetin žalobce je těžšího stupně a způsobuje mu těžké omezení pohyblivosti; toto PK MPSV konstatovala za situace, kdy vycházela z předpokladu, že pro přiznání požadovaného příspěvku je nezbytné zjištění závažného postižení nejméně tří funkčních celků, které neshledala. V posledním posudku však PK MPSV najednou (aniž by došlo k jakémukoli doplnění zdravotní dokumentace, osobní prohlídce žalobce apod.) na základě týchž podkladů dospěla k závěru, že postižení dolních končetin žalobce vlastně není ani těžké, ani mu nezpůsobuje omezení pohyblivosti, přestože dříve uváděla něco jiného. Jedinou změnou oproti předcházejícím posouzením je přitom to, že komise akceptovala právní názor soudu, dle něž pro naplnění postižení dle části I. bodu 1 písm. g) přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb. by mohlo postačovat, kdyby kromě těžkého postižení dolních končetin byl vliv postižení dalších funkčních celků na pohyblivost žalobce nikoliv zanedbatelný.
27. Žalovaný ovšem nijak neodůvodnil, proč nově dospěl k odlišným závěrům ohledně postižení dolních končetin a jeho vlivu na obecnou funkční poruchu pohyblivosti žalobce. Neodůvodněné překvalifikování zdravotního stavu žalobce se soudu rozhodně nejeví jako srozumitelné a přesvědčivé.
28. Navíc krajský soud v poslední rozsudku sp. zn. 22 Ad 10/2024 vyslovil, že „v rámci posouzení zdravotního stavu žalobce bylo zjištěno postižení, které má zásadní dopad na omezení pohyblivosti dolních končetin žalobce a které způsobuje těžké postižení dolní končetin. PK MPSV výslovně uvedla, že funkční celek – dolní končtiny mají dopad na těžké omezení pohyblivosti a postižení dolních končetin považuje PK MPSV Hradec Králové za těžšího stupně ve vztahu k pohyblivosti způsobující těžké omezení pohyblivosti. Jinými slovy, pokud je u žalobce zjištěno postižení způsobující těžké omezení pohyblivosti, jeví se soudu, že se jedná obecně o těžkou funkční poruchu pohyblivosti a v takovém případě není podstatné, zda byla u žalobce zjištěna kombinace tří těžkých postižení. Pokud tomu tak není, žalovaný nijak nevysvětlil, proč nelze klást rovnítko mezi těžkým omezením pohyblivosti a těžkou funkční poruchou pohyblivosti obecně.“ Žalovaný nijak nereagoval na tuto výzvu krajského soudu a namísto toho bez jakéhokoli vysvětlení změnil „východiska“, na nichž v předcházejících řízeních jeho úvahy stály.
29. Nadto krajský soud zdůrazňuje, že soudní znalec MUDr. V. L. na žádost žalobce vypracoval dne 16. 8. 2023 znalecký posudek, v němž dospěl k závěru, že u žalobce jde v souhrnu o postižení horních končetin, dolních končetin a trupu natolik závažné, že u něj lze shledat těžkou funkční poruchu pohyblivosti. Na tento znalecký posudek žalovaný reagoval toliko stručnou poznámkou, že PK MPSV opakovaně nesouhlasí s posouzením soudního znalce. Prosté vyjádření nesouhlasu však nelze považovat za řádné naplnění zásady volného hodnocení důkazů, kdy správní orgán musí přezkoumatelně vysvětlit, jaké skutečnosti a ze kterých důkazních prostředků zjistil a proč těm ostatním neuvěřil. Dále žalovaný ve vztahu k posudku uvedl, že se u žalobce „nejedná o těžkou funkční poruchu pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí“. Tento argument však není slučitelný se závazným právním názorem zdejšího soudu. Žalovaný se tudíž s předmětným znaleckým

posudkem dostatečně nevypořádal a nevysvětlil, proč závěry v něm vyslovené nepovažuje za správné.

30. Krajský soud shrnuje, že žalovaný v napadeném rozhodnutí nijak nevysvětluje, proč založil svá skutková zjištění o zdravotním stavu žalobce právě a výhradně na posudcích PK MPSV v Brně z roku 2025, když ve správním spise jsou založené posudky PK MPSV v Brně z roku 2023 a v Hradci Králové z roku 2024 i znalecký posudek MUDr. L. dospívající k odlišnému hodnocení funkčního postižení dolních končetin žalobce. Tyto rozpory mezi jednotlivými posudkovými závěry přitom žalovaný ignoroval a nijak se k nim nevyjádřil, přestože odklon od dosavadního posuzování zdravotního stavu žalobce posudkovými orgány je zcela zřejmý.
31. Napadené rozhodnutí tedy trpí vadou spočívající v tom, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisovým materiálem [§ 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.], resp. že žalovaný nevysvětlil vzájemnou rozpornost podkladu, z něž vyšel, s dalšími posudkovými hodnoceními obsaženými ve správním spise.

IV. Závěr a náklady řízení

32. S ohledem na shora uvedené krajský soud dle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil napadené rozhodnutí a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V tom bude žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Žalovaný vysvětlí rozpory mezi jednotlivými posudkovými závěry a přesvědčivě odůvodní, ke kterým podkladům přihlédl, jaké skutečnosti z nich vzal za zjištěné a proč jiná (dřívější) posudková zhodnocení zdravotního stavu žalobce nepovažoval za relevantní.
33. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl ve smyslu § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V souzené věci byl žalobce úspěšný a má tak právo na náhradu nákladů řízení. Žalobce je od placení soudního poplatku ze zákona osvobozen. Za jeho účelně vynaložené náklady v tomto řízení proto krajský soud považoval pouze mimosmluvní odměnu jeho zástupce. Ta sestává z celkem dvou úkonů právní služby: 1/ převzetí a příprava zastoupení, 2/ podání žaloby. Za tyto úkony činí odměna 2 x 4 620 Kč [§ 7 bod 5, § 9 odst. 5 a § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění účinném od 1. 1. 2025 (dále jen „AT“)]. Soud nepovažoval za účelně provedený úkon právní služby sepsání repliky ze dne 2. 9. 2025, neboť žalobce v něm v zásadě pouze shrnuje obsah vyjádření žalovaného a následně téměř doslovně opakuje svou argumentaci uvedenou již v žalobě; takové podání nepřineslo zhora nic nového. K odměně za úkony právní služby je nutné připočíst paušální náhradu hotových výdajů za dva úkony po 450 Kč [§ 13 odst. 4 AT]. Odměna zástupce žalobce činí 10 140 Kč. Jelikož je advokát plátcem DPH, navyšuje se jeho odměna o 21 %, po zaokrouhlení nahoru na celkem 12 270 Kč. Žalovaný je proto povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 12 270 Kč, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Davida Rašovského, advokáta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o ní musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 13. října 2025
Petr Sedlák, v. r.
samosoudce